

DONALD TRUMP, ÔNG VUA "CÀ KHỊA HOANG TỬ"

Người ta chửi Donald Trump là bốc đồng, ái kỷ [tự luyến], nói cho sướng miệng. Họ nhìn vào đội ngũ của ông ta, những người trẻ như Steven Cheung sẵn sàng chửi tục, thẳng mặt báo chí, Natalie Harp trung thành tuyệt đối, một dàn "vua cà khịa" DJ Vane, Pete Hegseth, Marco Rubio... và kết luận đây là một gánh xiếc.

Donald Trump đã biến chính tính cách bị cho là "rối loạn" của mình thành một vũ khí chiến lược. Trong đối đầu, kẻ thù đáng sợ nhất không phải là kẻ mạnh nhất, mà là kẻ mà bạn không đoán được giới hạn. Người ta gọi nó là "Madman Theory" của Nixon, nhưng Trump đã nâng nó lên thành một học thuyết hoàn chỉnh!

Greenland, Panama, Canada, Cuba, Venezuela, Iran... Thoạt nghe như những câu nói đùa của một ông già 80 tuổi trên Truth Social. Nhưng hãy nhìn lại sau chưa đầy 2 năm nhiệm kỳ II: Không có câu nào là đùa.

Những điều đã chứng minh: Ông ta nói là làm, không cà khịa.

1. KÊNH ĐÀO PANAMA

Đòn đánh vào yết hầu của Bắc Kinh

Khi Trump nói "lấy lại kênh đào Panama", truyền thông cánh tả cười phá lên: đế quốc, thực dân kiểu cũ. Nhưng Trump không cần đưa lính Mỹ chiếm kênh đào. Ông ta cần gì? An ninh quốc gia.

Sự thật là: Hai cảng lớn nhất hai đầu kênh đào nằm trong tay Hutchison Ports của Hong Kong, sau lưng là Bắc Kinh. Các dự án Con đường Tơ lụa đã len lỏi vào Panama.

Trump đã làm gì? Dọa áp thuế 100%, dọa rút khỏi các hiệp ước, dọa xem Panama là "kẻ thù hỗ trợ đối thủ". Kết quả? Chính phủ Panama phải tự tay hủy hợp đồng với công ty Hong Kong, mời Mỹ vào kiểm toán an ninh toàn bộ khu vực kênh đào, và công khai tuyên bố rút khỏi Sáng kiến Vành đai và Con đường của Trung Quốc.

Không tốn một viên đạn. Không cần chiếm đất. Ông ta dùng lời đe dọa "hoang tưởng" để buộc một quốc gia phải tự thanh lọc ảnh hưởng Trung Quốc. Đó không phải bốc đồng. Đó là hiệu quả.

2. VENEZUELA

Từ "bắt cóc tổng thống" đến thỏa thuận tỷ đô.

Đây là ví dụ kinh điển nhất cho câu "Tuồng nói chơi, ai dè làm thiệt".

Khi Trump nói về việc xử lý Maduro, ai cũng nghĩ ông ta nói cho vui. Rồi biệt kích Delta Force vào thẳng Caracas, "hốt" gọn vợ chồng Nicolas Maduro về New York với cáo buộc khủng bố ma túy. Cả thế giới nín thở.

Điều gì xảy ra sau đó? Không phải là chiến tranh sa mạc 20 năm như những người tiền nhiệm. Ngay lập tức, chính quyền chuyển tiếp ở Venezuela ký thỏa thuận khai thác dầu khí trị giá hàng chục tỷ đô với các tập đoàn Mỹ. Dầu của Venezuela chảy về lọc dầu ở Texas, tiền chảy vào, ảnh hưởng của Nga – Iran – Cuba ở Caracas bị xóa sổ trong một đêm.

Vậy thì việc Trump đến thăm Caracas vào cuối nhiệm kỳ có còn là chuyện hoang tưởng không? Không. Khi bạn là người dọn dẹp xong một chế độ độc tài ma túy và mang lại hợp đồng năng lượng lớn nhất Tây Bán Cầu, bạn đến đó như một người chiến thắng, như một nhà đầu tư. Đó là logic của một doanh nhân, không phải của một chính trị gia truyền thống.

3. GREENLAND

Từ bị chửi là điên đến thỏa thuận 3 bên.

Đan Mạch ban đầu phản ứng gay gắt như Canada bây giờ. "Greenland không phải để bán!"

Trump không mua theo kiểu mua Louisiana năm 1803. Ông ta làm điều thông minh hơn: Ông ta biến Greenland thành vấn đề an ninh sống còn của NATO. Ông ta nói: "Nếu các người không cho Mỹ kiểm soát an ninh Bắc Cực, Nga và Trung Quốc sẽ làm. Các người tự chịu."

Kết quả hôm nay? Một thỏa thuận quân sự vĩnh viễn ba bên Mỹ – Đan Mạch – Greenland. Mỹ có quyền đặt căn cứ, radar, tàu ngầm hạt nhân không giới hạn. Greenland nhận đầu tư hàng tỷ đô và quyền tự trị cao hơn. Đan Mạch giữ được danh nghĩa chủ quyền nhưng trút được gánh nặng an ninh.

Trump không mua hòn đảo bằng tiền thuế người dân Mỹ. Ông ta mua quyền lực tuyệt đối trên hòn đảo đó với giá rẻ hơn rất nhiều. Đó là kiểm soát quân sự.

4. BA HỒ SƠ ĐANG DIỄN RA

Havana, Tehran, và Ottawa.

Nếu dùng cùng một logic đó, bạn sẽ hiểu tại sao Havana, Tehran, và Ottawa không còn xa vời.

– **VỀ CUBA:** Trump đang bóp nghẹt Cuba không bằng cấm vận kiểu cũ – vốn đã thất bại 60 năm. Ông ta bóp bằng cách cắt hết kiều hối, cắt dầu Venezuela (vừa xử lý xong), và siết chặt du lịch. Havana không còn ai chống lưng. Khi đó, Cuba sẽ phải tự thay đổi, tự mời Mỹ vào theo các điều kiện của Trump. Chuyến thăm Havana sẽ không phải là chuyến thăm một đồng minh, mà là chuyến thăm một quốc gia vừa mở cửa thị trường theo mô hình Trump.

– **VỀ IRAN:** Đây là đòn thâm hiểm nhất và nhân đạo nhất. Thông tin dùng tiền đóng băng của Iran để mua nông sản Mỹ – bắp, đậu, lúa mì, thịt gà, bò, heo – viện trợ ngược lại cho dân Iran là một nước cờ thiên tài. Nó đánh trúng 3 đích một lúc:

✧ **Một**, nông dân Mỹ – cử tri cốt lõi của Trump, vui mừng vì được giải cứu giá nông sản.

✧ **Hai**, người dân Iran nhận được thực phẩm thay vì tên lửa, họ sẽ thấy ai thực sự quan tâm đến họ.

✧ **Ba**, chính quyền giáo chủ ở Tehran bị tước đi vũ khí tuyên truyền "Mỹ ác". Điện thoại ở Nhà Trắng reo liên tục không phải là nói quá. Đó là cách làm sụp đổ một chế độ từ bên trong bằng bụng đói, chứ không phải bằng bom.

– **VỀ CANADA, tiểu bang thứ 51:** Đây là cú cà khía vĩ đại nhất. Không ai, kể cả Trump, thực sự muốn sáp nhập Canada. Nhưng khi ông ta nói "Canada nên thành tiểu bang thứ 51", ông ta đã làm gì? Ông ta đã hạ thấp vị thế của Canada từ một đồng minh "ngang hàng" trong Ngũ Nhân xuống thành một đối tác kinh tế đang ăn bám an ninh Mỹ. Khi đã ở thế đó, mọi cuộc đàm phán về thuế quan, về sữa, về gỗ xẻ, Mỹ đều ở cửa trên. Canada tức giận, nhưng cuối cùng vẫn phải ngồi lại. Vì họ không thể sống thiếu thị trường Mỹ. Cú cà khía đó, chính là đòn phủ đầu tâm lý để dọn đường cho một thỏa thuận thương mại mới có lợi cho Mỹ hơn USMCA cũ rất nhiều.

Những người không ưa Trump và phe đối lập đã phạm một sai lầm nghiêm trọng: Họ đánh giá Trump qua lời nói, còn Trump hành động qua hệ thống.

Lời nói của Trump là để gây nhiễu, để cà khía, để khiến đối thủ mất tập trung và báo chí tốn giấy mực. Nhưng đằng sau đó là một đội ngũ trẻ, lì lợm, không sợ bị chửi, sẵn sàng chấp nhận đổi đầu pháp lý, đổi đầu quân sự, và truyền thông cả thế giới để thực thi. Cho nên, đừng hỏi "Trump có điên không?" Hãy tự hỏi mình "Tại sao cái điên của ông ta lại hiệu quả đến vậy, trong khi những người không điên bị thất bại, ngay chính mình?"

Thế giới đã cười khi ông ta nói về Greenland, Panama, Caracas, Iran, Cu Ba... Bây giờ thế giới đang im lặng.

Ồi lạy Chúa! Cả thế giới ngay người tầm thường nhất: Tưởng ông ấy nói chơi chơi, cà khịa cho vui ai dè ông làm thiệt...!

Nguyễn Hải Nhu

nguồn: [blog người phương nam](#)

Nguồn: Internet eMail by **kb** chuyển

*Đăng ngày thứ Hai, September 28, 2026
tkd. Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*